

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1997

Julkaistu Helsingissä 27 päivänä kesäkuuta 1997

N:o 602—610

SISÄLLYS

N:o		Sivu
602	Laki rikoslain muuttamisesta	1915
603	Laki lääninoikeuslain muuttamisesta	1917
604	Laki valtion virkamieslain muuttamisesta	1918
605	Laki jätelain muuttamisesta	1920
606	Laki ulkomaalaislain 12 §:n muuttamisesta	1923
607	Asetus ulkomaalaisasetuksen 24 §:n muuttamisesta	1924
608	Asetus sveitsiläisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Suomessa	1926
609	Asetus suomalaisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Sveitsissä	1928
610	Sisäasiainministeriön päätös pysäköintivirhemaksun korottamisesta	1930

N:o 602

Laki

rikoslain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä joulukuuta 1889 annetun rikoslain (39/1889) 37 luvun 8 §:n 1 momentti sekä 11 ja 12 §, sellaisina kuin ne ovat laissa 769/1990, seuraavasti:

37 luku

11 §

Maksuvälineriikoksista

Maksuvälinepetoksen valmistelu

8 §

Maksuvälinepetos

Joka, hankkiakseen itselleen tai toiselle oikeudetonta taloudellista hyötyä,

1) käyttää maksuvälinettä ilman sen laillisen haltijan lupaa, lupaan perustuvan oikeutensa ylittäen tai muuten ilman laillista oikeutta tai

2) luovuttaa maksuvälineen tai maksuvälinelomakkeen toiselle saattaakseen sen ilman laillista oikeutta käytettäväksi,

on tuomittava *maksuvälinepetoksesta* sakkoon tai vankeuteen enintään kahdeksi vuodeksi.

Joka maksuvälinepetosriikoksen tekemistä varten valmistaa, tuo maahan, hankkii, vastaanottaa tai pitää hallussaan maksuvälinelomakkeen tai erityisesti sellaisen valmistamiseen soveltuvan välineen tai tarvikkeen taikka erityisesti tietoverkoissa tapahtuvaan maksuliikenteeseen soveltuvan tallenteen tai ohjelmiston, on tuomittava *maksuvälinepetoksen* valmistelusta sakkoon tai vankeuteen enintään yhdeksi vuodeksi.

12 §

Määritelmät

Tässä luvussa tarkoitetaan:

1) *rahalla* seteleitä ja metallirahoja, jotka

HE 38/1997
LaVM 7/1997
EV 74/1997

Suomessa tai muussa maassa ovat virallisesti käypiä maksuvälineitä;

2) *maksuvälineellä* pankki-, maksu- tai luottokorttia, shekkiä tai muuta välinettä taikka tallennetta, jolla voidaan suorittaa maksuja, tilinostoja tai tilisiirtoja tai jonka käyttäminen on välttämätön edellytys mainittujen suoritusten tekemiseksi; sekä

3) *maksuvälinelomakkeella* painettua maksuvälineeksi täydennettävää lomaketta, jota ei pidetä yleisön vapaasti saatavissa, taikka

sellaista korttia tai korttiaihiota, joka erityisesti soveltuu maksuvälineen valmistamiseen.

Mitä tässä luvussa säädetään maksuvälineestä, sovelletaan myös julkisen valvonnan alaisen luottolaitoksen talletuksesta antamaan vastakirjaan ja muuhun saamistodisteeseen.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 603

Laki**lääninoikeuslain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 31 päivänä joulukuuta 1974 annetun lääninoikeuslain (1021/1974) 1 §, 1 a §:n 1 momentti ja 13 §,
 sellaisina kuin ne ovat, 1 § laeissa 548/1994, 588/1996 ja 629/1996, 1 a § mainitussa laissa 629/1996 ja 13 § osaksi mainitussa laissa 588/1996, seuraavasti:

1 §

Yleisiä alueellisia hallintotuomioistuimia ovat Uudenmaan, Turun ja Porin, Hämeen, Kymen, Mikkelin, Kuopion, Pohjois-Karjalan, Vaasan, Keski-Suomen, Oulun ja Lapin lääninoikeudet.

Ahvenanmaan hallintotuomioistuimesta säädetään erikseen.

1 a §

Lääninoikeuden tuomiopiiristä määrätään valtioneuvoston päätöksellä.

13 §

Valtion puhevaltaa lääninoikeudessa käyttää se viranomainen, jonka toimialaan käsiteltävä asia kuuluu. Jos tällaista viranomaista ei ole tai julkisen edun valvonta kuuluu lääninhallitukselle, valtion puhevaltaa käyttää lääninhallituksen määräämä asiamies. Lääninhallituksen määräämä asiamies on toimivaltainen kaikissa lääninhallituksen alueella toimivissa lääninoikeuksissa.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Oikeusministeri *Kari Häkämies*

N:o 604

L a k i**valtion virkamieslain muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 19 päivänä elokuuta 1994 annetun valtion virkamieslain (750/1994) 35 §:n 3 momentti, 52 §:n 2 momentti, 53 §:n 1 momentti, 54 §, 57 §:n 1 momentti ja 66 §:n 3 momentti, sekä
lisätään lakiin uusi 8 a ja 8 b §, 35 §:ään uusi 4 momentti ja 45 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

8 a §

Jäljempänä 26 §:ssä tarkoitettuun virkaan nimitettäväksi esitettävän henkilön on ennen nimitämistä annettava selvitys elinkeinotoiminnastaan, omistuksistaan yrityksissä ja muusta varallisuudestaan sekä kyseiseen virkaan kuulumattomista tehtävistään, 18 §:ssä tarkoitetuista sivutoimistaan ja muista sidonnaisuuksistaan, joilla voi olla merkitystä arvioitaessa hänen edellytyksiään hoitaa täytettävänä olevan viran tehtäviä.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös nimitettäessä henkilö 9 §:n 1 momentin nojalla hoitamaan 1 momentissa tarkoitettuun virkaan kuuluvia tehtäviä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuihin virkoihin ja tehtäviin nimitettyjen virkamiesten on ilmoitettava viivytyksettä 1 momentissa tarkoitetuissa tiedoissa tapahtuneet muutokset ja niissä havaitut puutteet sekä myös muutoin annettava vastaava selvitys asianomaisen viranomaisen sitä pyytäessä.

Viranomaiselle annetut henkilön taloudellista asemaa koskevat tiedot ovat salassa pidettäviä.

Ilmoituksen antamista koskevat tarkemmat säännökset annetaan asetuksella.

8 b §

Virkaan nimittämisen edellytyksenä on, että virkaa hakenut tai siihen ilmoittautunut henkilö viranomaisen pyynnöstä antaa tehtävän hoidon terveydellisiä edellytyksiä koskevia tietoja sekä osallistuu lisäksi tarvittaessa asian selvittämiseksi suoritettaviin tarkastuksiin ja tutkimuksiin. Tästä aiheutuneiden kustannusten suorittamisesta on voimassa, mitä 19 §:n 2 momentissa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään, sovelletaan myös nimitettäessä henkilö 9 §:n 1 momentin nojalla määräaikaiseen virkasuhteeseen.

35 §

Virkamiehen virkasuhde päättyy ilman irtisanomista tai muuta virkasuhteen päättymistä tarkoittavaa toimenpidettä sen kuukauden päättyessä, jonka aikana virkamies saavuttaa eroamisiän. Viranomainen voi kuitenkin painavasta syystä ja virkamiehen suostumuksella päättää, että virkamies voi jatkaa

samassa virassa eroamisiän jälkeen määräajan, kuitenkin enintään yhden vuoden. Tämän määräajan kuluttua loppuun virkasuhde päättyy ilman irtisanomista. Päätös virkamiehen oikeuttamisesta jatkamaan virassa on tehtävä ennen kuin virkamies on saavuttanut eroamisiän.

Viranomaisella voi painavasta syystä ja virkamiehen suostumuksella päättää, että määräaikaiseen virkasuhteeseen nimitetty virkamies, joka laissa tai asetuksessa säädetyn toimikautensa aikana saavuttaa eroamisiän, voi jatkaa tehtävässään toimikautensa loppuun, kuitenkin enintään yhden vuoden. Tällöin virkasuhde päättyy ilman irtisanomista, kun määräaika on kulunut loppuun.

45 §

Poiketen siitä, mitä 35 §:n 3 momentissa säädetään, tuomaria ei voida oikeuttaa jatkamaan tuomarin virassa eroamisiän jälkeen.

52 §

Oikaisuvaatimukseen annettuun viranomaisen päätökseen saadaan hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa (586/1996) säädetään.

53 §

Valtioneuvoston päätökseen, jolla valtioneuvoston yleisistunto on irtisanonut virkamiehen, purkanut virkasuhteen tai pidättänyt virkamiehen virantoimituksesta, saadaan hakea muutosta valittamalla korkeimmalta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

54 §

Virkamieslautakunnan päätökseen 53 ja 56 §:ssä tarkoitetussa asiassa saadaan hakea muutosta valittamalla korkeimmalta hallinto-oikeudelta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään. Muutosta voi hakea myös se viranomaislainen, jonka tekemään päätökseen on haettu oikaisua virkamieslautakunnalta.

57 §

Viranomaisen 18 §:n nojalla tekemään virkamiehen sivutointa koskevaan päätökseen saadaan hakea muutosta siten kuin hallintolainkäyttölaissa säädetään.

66 §

Viranomaisesta, joka antaa virkamiehelle varoituksen, lomauttaa tai irtisanoo virkamiehen, purkaa virkasuhteen, pidättää virantoimituksesta, siirtää virkamiehen 20 tai 21 §:n nojalla tai päättää 35 §:n nojalla virkamiehen jatkamisesta samassa virassa tai tehtävässä eroamisiän jälkeen, säädetään asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Ennen tämän lain voimaantuloa valtion virkamieslain 26 §:ssä tarkoitettuihin virkoihin tai niitä vastaaviin määräaikaisiin virkasuhteisiin nimitettyjen virkamiesten on annettava tämän lain 8 a §:ssä tarkoitettu ilmoitus kuuden kuukauden kuluessa tämän lain voimaantulosta asetuksella tarkemmin säädettävälle viranomaiselle.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Arja Alho*

N:o 605

L a k i

jätelain muuttamisesta

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1993 annetun jätelain (1072/1993) 10 §:n 1 momentti, 13 §:n 1 momentti, 18 §:n otsikko, 1 momentin johdantokappale ja 5 kohta, 35 §, 49 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta, 52 ja 53 §, 57 §:n 1 momentti, 58 §:n 1 momentti, 65 §, 66 §:n 4 momentti, 71 §:n 2 momentti ja 72 §,

sellaisina kuin niistä ovat 35 § laissa 63/1995, 49 §:n 1 momentin 3 ja 4 kohta laissa 1413/1994, 58 §:n 1 momentti, 65 § ja 66 §:n 4 momentti laissa 1015/1996, sekä

lisätään 49 §:n 1 momenttiin, sellaisena kuin se on mainituissa laeissa 1413/1994 ja 63/1995 uusi 5 kohta ja 68 §:ään uusi 2 momentti, seuraavasti:

10 §

Järjestetty jätteenkuljetus

Kunnan on järjestettävä joko omana toimintanaan taikka muuta yhteisöä tai yksityistä yrittäjää käyttäen asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa syntyneen muun kuin ongelmajätteen kuljetus (*kunnan järjestämä jätteenkuljetus*). Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kunta voi ottaa järjestämäänsä jätteenkuljetukseen muunkin jätteen kuljetuksen.

ole kohtuuttomasta määrästä jätettä. Jätteen haltijan kanssa tehtävällä sopimuksella kuntavoi järjestää muunkin jätteen hyödyntämisen tai käsittelyn. Kunta voi myös määrätä, että jäte on toimitettava kunnan järjestämään jätteen käsittelyyn.

18 §

*Valtioneuvoston yleiset säännökset
jätehuollon järjestämisestä koskevien
säännösten täytäntöönpanosta*

Valtioneuvosto voi antaa tämän luvun säännösten täytäntöön panemiseksi yleisiä säännöksiä:

13 §

Kunnan järjestämä jätteen hyödyntäminen ja käsittely

Kunnan on järjestettävä asumisessa syntyneen jätteen sekä ominaisuudeltaan, koostumukseltaan ja määrältään siihen rinnastettavan teollisuus-, palvelu- tai muussa toiminnassa syntyneen muun kuin ongelmajätteen hyödyntäminen tai käsittely. Kunnan on järjestettävä myös asumisessa sekä maa- ja metsätaloudessa syntyneen ongelmajätteen hyödyntäminen tai käsittely, jollei kysymys

5) tuotteen valmistajan, maahantuojan, markkinoille luovuttajan, välittäjän, myyjän, luovuttajan, pakkaajan tai käyttäjän taikka näiden muodostaman oikeustoimikelpoisen yhteisön (*tuottajayhteisö*) velvollisuudesta joko osittain tai kokonaan huolehtia jätehuollon järjestämisestä tai vastata siitä aiheutuista kustannuksista samoin kuin jätteen tuottajan, kiinteistön haltijan tai muun jätteen haltijan oikeudesta tai velvollisuudesta toimittaa jäte näin järjestettyyn jätehuoltoon tai osallistua siihen muuten; sekä

35 §

Valtion osallistuminen jätehuoltotyöhön

Jos ympäristössä olevasta jätteestä tai muusta käytöstä poistetusta esineestä tai aineesta aiheutuu 19 §:ssä tai 22 §:n 1 momentissa tarkoitettu vaara, haitta tai muu seuraus ja tämän ehkäisemiseksi tai poistamiseksi tarpeellisesta työstä tai toimenpiteestä on aiheutunut tai voi aiheutua kunnan jätehuollolle kohtuuttomiksi katsottavat kustannukset, alueellinen ympäristökeskus voi, sovittuaan siitä tarvittaessa asianomaisen kunnan kanssa, jätehuoltotyönä valtion talousarvion rajoissa tehdä tai teettää työn tai toimenpiteen taikka osallistua muuten edellä tarkoitettuihin kustannuksiin.

49 §

Toiminnan ilmoittaminen jätetiedostoon

Alueelliselle ympäristökeskukselle on tehtävä 70 §:ssä tarkoitettuun jätetiedostoon merkitsemistä varten ilmoitus:

-
- 3) muun kuin ongelmajätteen ammattimaisesta keräämistötoiminnasta;
 - 4) jätteen myyjänä tai välittäjänä toimimisesta, jos jäte on tarkoitettu hyödynnettäväksi tai käsiteltäväksi Suomen alueen ulkopuolella; sekä
 - 5) tuottajayhteisöstä.
-

52 §

Viranomaisen tiedonsaantioikeus

Valvontaviranomaisella sekä ympäristöministeriöllä, Suomen ympäristökeskuksella ja kunnalla on oikeus pyynnöstä saada jätteen haltijalta tai muulta jätehuoltoa järjestävältä taikka roskaantuneen tai saastuneen alueen puhdistamiseen velvolliselta tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten valvontaa tai tehtävien hoitamista varten tarpeelliset tiedot. Valvontaviranomaisella, ympäristöministeriöllä ja Suomen ympäristökeskuksella on myös oikeus pyynnöstä saada tuotannon harjoittajalta ja tuotteen valmistajalta tai maahantuojalta tämän lain ja sen nojalla annettujen säännösten täytäntöön panemiseksi tarpeelliset tiedot tuotannosta sekä siinä käytettävistä aineista ja valmistettavista tai

maahan tuotavista tuotteista samoin kuin niistä syntyvistä jätteistä ja jätehuollosta.

Valvontaviranomaisella, ympäristöministeriöllä ja Suomen ympäristökeskuksella on oikeus saada toimintaansa varten tarpeelliset tiedot ja asiakirjat toiselta viranomaiselta.

53 §

Kansainvälinen tiedonvaihto

Valvontaviranomainen, ympäristöministeriö ja Suomen ympäristökeskus saavat antaa Suomea velvoittavassa kansainvälisessä sopimuksessa edellytetyt tiedot sopimuksessa tarkoitettulle ulkomaiselle toimielimelle, kansainväliselle järjestölle ja yhteistyöhön osallistuvalla valtiolla.

57 §

Kiellot, rajoitukset ja muut määräykset

Jos jätehuollossa tai muussa tässä laissa tarkoitettussa toiminnassa rikotaan tätä lakia tai sen nojalla annettuja säännöksiä, valvontaviranomainen tai ympäristöministeriö voi kieltää rikkojaa jatkamasta tai toistamasta säännösten vastaista menettelyä ja määrätä säännösten rikkojan määräämässään ajassa täyttämään velvollisuutensa sekä määrätä jätettä tai tuotetta koskevista väliaikaisista toimista. Väliaikaisista toimista aiheutuneet kustannukset maksaa se, joka on toiminut säännösten vastaisesti.

58 §

Uhkasakko sekä teettämis- ja keskeyttämisuhka

Ympäristöministeriö, alueellinen ympäristökeskus tai kunnan ympäristönsuojeluviranomainen voi tehostaa tämän lain tai sen nojalla annetun säännöksen taikka Suomen ympäristökeskus jätteensiirtoasetuksen perusteella antamaansa kieltoa tai määräystä uhkasakolla tai uhalla, että tekemättä jätetty toimenpide teetetään laiminlyöjän kustannuksella tai että toiminta keskeytetään tai kielletään.

65 §

Teettämisuhan kohteena olevan irtaimen omaisuuden myynti

Jos irtaimen omaisuuteen kohdistuva teettämishuika on määrätty pantavaksi täytäntöön ja omaisuudella on rahallista arvoa, ympäristöministeriöllä, kunnan ympäristönsuojeluviranomaisella ja alueellisella ympäristökeskuksella on oikeus toimittaa tällainen omaisuus hyödynnettäväksi tai myydä se teettämisestä aiheutuvien kustannusten kattamiseksi. Mahdollinen ylijäämä on palautettava omistajalle.

66 §

Muutoksenhaku

Ympäristöministeriön, Suomen ympäristökeskuksen, alueellisen ympäristökeskuksen tai kunnan ympäristönsuojeluviranomaisen 58 §:n 1 momentin nojalla tekemästä uhkasakon taikka teettämis-, keskeyttämis- tai kieltämisuhan asettamista koskevasta päätöksestä ei saa erikseen valittaa.

68 §

Jäteneuvonta

Jos jätehuolto 18 §:n 1 momentin 5 kohdan nojalla säädetään tuotteen valmistajan, maahantuojan, markkinoille luovuttajan, välittäjän, myyjän, luovuttajan, pakkaajan tai käyttäjän taikka tuottajayhteisön velvollisuudeksi, myös näiden ja tarpeen mukaan muunkin jätehuoltovelvollisen on tarvittaessa yhteistoiminnassa kunnan kanssa huolehdit-

tava valtioneuvoston päätöksen täytäntöönpanemiseksi tarpeellisista neuvonta-, tiedotus- ja valistustehtävistä sen mukaan kuin valtioneuvosto päätöksellään säättää.

71 §

Salassapitovelvollisuus

Mitä 1 momentissa säädetään, ei estä 52 §:n 2 momentissa tarkoitettujen tietojen ja asiakirjojen antamista valvontaviranomaiselle, ympäristöministeriölle ja Suomen ympäristökeskukselle eikä tietojen antamista syyttäjä-, poliisi- tai tulliviranomaiselle rikoksen selvittämiseksi.

72 §

Maksut lupahakemusten ja ilmoitusten käsittelystä

Jätelupaa koskevan hakemuksen käsittelystä perittävästä maksusta säädetään ympäristölupamenettelylaissa. Maksu voidaan periä myös 8 luvussa tarkoitetun ilmoituksen käsittelystä ja siihen liittyvästä tarkastuksesta sekä 5, 18 tai 26 §:n nojalla annetussa valtioneuvoston päätöksessä tarkoitettujen valtion viranomaisille tehtävien ilmoitusten ja valtion viranomaisille määrääjain toimitettavien seurantatietojen käsittelystä ja siihen liittyvästä tarkastuksesta. Maksun suuruutta määrättäessä noudatetaan, mitä valtion maksuperustelaissa (150/1992) säädetään.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä syyskuuta 1997.

Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä lain täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Ministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 606

L a k i**ulkomaalaislain 12 §:n muuttamisesta**

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 22 päivänä helmikuuta 1991 annetun ulkomaalaislain (378/1991) 12 §, sellaisena kuin se on osaksi laissa 639/1993, seuraavasti:

12 §

Viisumilajit

Viisumeja ovat kertaviisumi, toistuvaisviisumi, kauttakulkuviisumi, lentokentän kauttakulkuviisumi ja paluuviiisumi.

Kertaviisumi myönnetään enintään kolmen kuukauden oleskelua varten.

Toistuvaisviisumi myönnetään enintään kolme kuukautta kerrallaan kestävää oleskelua varten.

Kauttakulkuviisumi myönnetään lukumäärältään rajoitettuja, enintään viisi vuorokautta kerrallaan kestäviä kauttakulkumatkoja varten.

Paluuviiisumi myönnetään yhtä tai useampaa paluumatkaa varten.

Lentokentän kauttakulkuviisumi myönnetään lukumäärältään rajoitettuja, enintään vuorokauden kerrallaan kestäviä lentokenttien kansainvälisen alueen kauttakulkuja varten.

Viisumiin merkitään se enimmäisaika, jonka se oikeuttaa oleskelemaan maassa, sekä toistuvaisviisumiin sen lisäksi maahantulkertojen enimmäismäärä tai tiedot siitä, että viisumi on voimassa useita matkoja varten. Viisumi voidaan myöntää enintään siksi, kunnes passin voimassaolo päättyy.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997. Ennen lain voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

HE 60/1997
 HaVM 9/1997
 EV 64/1997

Yhteinen toiminta 96/197/OSA; EYVL N:o L 63; 13.3.1996

2 470301/86

N:o 607

Asetus

ulkomaalaisasetuksen 24 §:n muuttamisesta

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Sisäasiainministerin esittelystä
muutetaan 18 päivänä helmikuuta 1994 annetun ulkomaalaisasetuksen (142/94) 24 §:n 1 momentti sekä
lisätään 24 §:ään, sellaisena kuin se on osaksi asetuksessa 222/1995, uusi 2 momentti, jolloin nykyinen 2 momentti siirtyy 3 momentiksi, seuraavasti:

24 §

Kauttakulkumatkustaja

Ulkomaalaisella, joka on tämän asetuksen liitteessä mainitun valtion kansalainen, on oltava lentokentän kansainvälisen alueen kauttakulkua varten lentokentän kauttakuluviisumi, jollei ministeriö, jonka toimialaan kuuluu ulkomailla myönnettävä viisumi, toisin määrää. Muilta ulkomaalaisilta ei tällaista kauttakulkua varten viisumia vaadita.

Ulkomaalaiselta ei vaadita viisumia satamien kansainvälisen alueen kauttakulkua varten.

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä elokuuta 1997. Ennen asetuksen voimaantuloa voidaan ryhtyä sen täytäntöönpanon edellyttämiin toimiin.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

Valtiot, joiden kansalaisilla tulee olla lentokentän kauttakulkuviisumi:

Afganistan
Etiopia
Eritrea
Ghana
Irak
Iran
Nigeria
Somalia
Sri Lanka
Zaire

N:o 608

A s e t u s**sveitsiläisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Suomessa**

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään ulkomaisista vakuutusyhtiöistä 17 päivänä maaliskuuta 1995 annetun lain (398/1995) 85 §:n 1 momentin nojalla ja 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 18 luvun 10 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 752/1993:

1 §

Tätä asetusta sovelletaan sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön Suomessa harjoittamaan vakuutusliikkeeseen.

Tässä asetuksessa sveitsiläisellä vahinkovakuutusyhtiöllä tarkoitetaan vakuutusyhtiötä, jonka kotipaikka on Sveitsin valaliitossa, jäljempänä Sveitsi, ja joka harjoittaa 10 päivänä lokakuuta 1989 allekirjoitetun Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valaliiton muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevan sopimuksen liitteessä 1 lueteltuihin vahinkovakuutusluokkiin kuuluvaa toimintaa.

Asetusta ei kuitenkaan sovelleta 2 momentissa mainitun sopimuksen liitteessä 2 tarkoitettuihin vakuutuksiin, toimintaan tai yhteisöihin eikä jälleenvakuutukseen.

2 §

Siltä osin kuin tässä asetuksessa ei toisin säädetä, sovelletaan sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön toimintaan Suomessa soveltuvin osin ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annettua lakia (398/1995).

Sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön peruspääoman, toimintapääoman ja takuumäärän osalta noudatetaan Sveitsin lakia.

Sveitsiläiseen vahinkovakuutusyhtiöön ei sovelleta ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 20 §:n 1 momentin 2, 3, 6 ja 7

kohtaa, 28—32 §:ää, 45 §:n 5 kohtaa, 46 §:ää, 47 §:n 3—5 kohtaa eikä 51 §:ää.

3 §

Ennen kuin asianomainen ministeriö myöntää sveitsiläiselle vahinkovakuutusyhtiölle ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 18 §:ssä tarkoitettua toimiluvan, sen on lähetettävä mainitun lain 20 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettu toimintasuunnitelma ja mahdolliset huomautuksensa hakemuksen johdosta Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle, jonka on annettava lausuntonsa toimilupahakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa edellä mainittujen asiakirjojen vastaanottamisesta. Jollei Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen anna lausuntoaan toimilupahakemuksesta edellä mainitussa ajassa, katsotaan sen puoltavan hakemuksen hyväksymistä.

4 §

Sen lisäksi, mitä ulkomaisista vakuutusyhtiöstä annetun lain 20 §:ssä säädetään, sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön toimilupahakemukseen on liitettävä hakijan kotivaltion vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen antama todistus, josta käy ilmi:

1) että hakijan yhtiömuoto on jompikumpi 1 §:n 2 momentissa mainitun sopimuksen liitteessä 3 mainituista yhtiömuodoista;

2) että hakija ei harjoita muuta liiketoimintaa kuin vakuutusliikettä;

3) ne vakuutusluokat, joita hakijalla on Sveitsissä saamansa toimiluvan perusteella oikeus harjoittaa;

4) että hakija, ottaen huomioon suunniteltu toiminta, täyttää Sveitsin laissa vakuutusyhtiöille asetetut vakavaraisuusvaatimukset;

5) hallinnon ja myyntiverkoston arvioidut perustamiskustannukset ja niiden rahoittamiseen tarkoitettavat varat sekä vahinkovakuutusluokkaan 18 ”Matka-apu” sisältyvien riskien osalta ne voimavarat, jotka luvattun avun tarjoajalla on käytettävissään; sekä

6) ne vakuutusluokat, joita hakija tosiasialisesti harjoittaa.

5 §

Sen lisäksi, mitä ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 47 §:ssä säädetään, asianomainen ministeriö voi ottaa haltuunsa sveitsiläisen vahinkovakuutusyhtiön hallinnassa Suomessa olevaa omaisuutta taikka kieltää yhtiötä luovuttamasta tai panttaamasta tällaista omaisuutta, jos Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen sitä pyytää.

Ennen kuin asianomainen ministeriö ryhtyy 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 47 §:n 2 kohdassa tarkoitettussa tilanteessa, sen on ilmoitettava asiasta Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

6 §

Jos ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 66 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vastaanottavana yhtiönä on sveitsiläinen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on edustusto Suomessa, asianomaisen ministeriön on ennen kuin se antaa suostumuksensa kannanluovutukseen hankittava Sveitsin vakuutustarkastuk-

sesta vastaavalta viranomaiselta vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Jos ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 66 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, asianomaisen ministeriön on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioonottaen riittävä toimintapääoma.

Sveitsiläinen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on edustusto Suomessa, voi asianomaisen ministeriön suostumuksella vastaanottaa suomalaisen vakuutusyhtiön vakuutuskannan tai sen osan. Tällöin asianomaisen ministeriön on ennen suostumuksen antamista hankittava 1 momentissa tarkoitettu vahvistus. Tässä momentissa tarkoitettussa vakuutuskannan luovutuksessa on muutoin soveltuvin osin noudatettava, mitä vakuutusyhtiölain (1062/1979) 16 luvun 1, 3 ja 5 §:ssä säädetään, jollei asianomainen ministeriö myönnä tästä poikkeusta.

7 §

Ennen kuin asianomainen ministeriö ryhtyy ulkomaisista vakuutusyhtiöistä annetun lain 45 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin, ministeriön on neuvoteltava asiasta Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavan viranomaisen kanssa. Jos toimilupa on tarpeen peruuttaa ennen kuin edellä tarkoitettu neuvottelu on saatu päätökseen, on asianomaisen ministeriön ilmoitettava päätöksestään Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

N:o 609

Asetus**suomalaisten vahinkovakuutusyhtiöiden toiminnasta Sveitsissä**

Annettu Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Sosiaali- ja terveysministerin esittelystä säädetään 28 päivänä joulukuuta 1979 annetun vakuutusyhtiölain (1062/1979) 18 luvun 10 §:n nojalla, sellaisena kuin se on laissa 752/1993:

1 §

Tätä asetusta sovelletaan suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön Sveitsin valaliitossa, jäljempänä Sveitsi, harjoittamaan vakuutusliikkeeseen.

Se, mitä suomalaisella vahinkovakuutusyhtiöllä tarkoitetaan, on määritelty vakuutusyhtiölain (1062/1979) 1 luvun 3 §:n 2 momentissa.

Asetusta ei sovelleta 10 päivänä lokakuuta 1989 allekirjoitetun Euroopan talousyhteisön ja Sveitsin valaliiton muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevan sopimuksen liitteessä 2 tarkoitettuihin vakuutuksiin tai toimintaan eikä jälleenvakuutukseen.

2 §

Jollei tässä asetuksessa toisin säädetä, sovelletaan suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön 1 §:n 1 momentissa tarkoitettuun toimintaan Sveitsin lainsäädännön lisäksi vakuutusyhtiölakia.

Suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön Sveitsissä sijaitsevan edustuston peruspääoman, toimintapääoman ja takuumäärän osalta noudatetaan vakuutusyhtiölakia.

3 §

Ennen kuin Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaava viranomainen myöntää suomalaiselle vahinkovakuutusyhtiölle luvan harjoittaa vakuutusliikettä Sveitsissä, se lähettää

suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön Sveitsissä sijaitsevaa edustustoa koskevan toimintasuunnitelman ja mahdolliset huomautuksensa hakemuksen johdosta asianomaiselle ministeriölle, jonka on annettava lausuntonsa toimilupahakemuksesta kolmen kuukauden kuluessa edellä mainittujen asiakirjojen vastaanottamisesta. Jollei ministeriö anna lausuntoaan toimilupahakemuksesta mainitussa ajassa, katsotaan sen puoltavan hakemuksen hyväksymistä.

4 §

Sen lisäksi, mitä vakuutusyhtiölain 2 a luvun 3 §:ssä säädetään, suomalaisen vahinkovakuutusyhtiön edustuston perustamista Sveitsiin koskevaan hakemukseen on liitettävä asianomaisen ministeriön antama todistus, josta käy ilmi:

1) että hakija ei harjoita muuta liiketoimintaa kuin vakuutusliikettä;

2) ne vakuutusluokat, joita hakijalla on Suomessa saamansa toimiluvan perusteella oikeus harjoittaa;

3) täyttääkö hakija, ottaen huomioon suunniteltu toiminta, vakuutusyhtiölaissa vahinkovakuutusyhtiöille asetetut vakavaraisuusvaatimukset;

4) hallinnon ja myyntiverkoston arvioidut perustamiskustannukset ja niiden rahoittamiseen tarkoitetut varat sekä vahinkovakuutusluokkaan 18 ”Matka-apu” sisältyvien riskien

osalta ne voimavarat, jotka luvatus avun tarjoajalla on käytettävissään; sekä

5) ne vakuutusluokat, joita hakija tosiasiallisesti harjoittaa.

Todistuksen antamista varten yhtiön on toimitettava ministeriölle sen määräämät selvitykset.

5 §

Jos suomalaisella vahinkovakuutusyhtiöllä on edustusto Sveitsissä, asianomainen ministeriö voi pyytää Sveitsin Valaliiton vakuutustarkastuksesta vastaavaa viranomaista ryhtymään kotivaltiossaan vakuutusyhtiölain 14 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuihin tai niitä vastaaviin toimenpiteisiin.

6 §

Jos vakuutusyhtiölain 16 luvun 5 b §:ssä tarkoitettussa tapauksessa luovuttavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö ja vastaanottavana yhtiönä vakuutusyhtiö, jolla on kotipaikka Sveitsissä, asianomaisen ministeriön on, ennen kuin se antaa suostumuksensa kannanluovutukseen, hankittava Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalta

viranomaiselta vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioon ottaen riittävä toimintapääoma.

Jos luovuttavana yhtiönä on vakuutusyhtiö, jolla on kotipaikka Sveitsissä, ja vastaanottavana yhtiönä on suomalainen vahinkovakuutusyhtiö, jolla on edustusto Sveitsissä, asianomaisen ministeriön on pyynnöstä annettava Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle vahvistus siitä, että vastaanottavalla yhtiöllä on vakuutuskannan luovutus huomioonottaen riittävä toimintapääoma.

7 §

Jos suomalaisella vahinkovakuutusyhtiöllä on edustusto Sveitsissä, asianomaisen ministeriön on ilmoitettava yhtiön toimiluvan peruuttamisesta tai rajoittamisesta Sveitsin vakuutustarkastuksesta vastaavalle viranomaiselle.

8 §

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 1997.

Naantalissa 19 päivänä kesäkuuta 1997

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

1930

SDK/SÄHKÖINEN PAINOS

N:o 610

**Sisäasiainministeriön päätös
pysäköintivirhemaksun korottamisesta**

Annettu Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1997

Sisäasiainministeriö on pysäköintivirhemaksusta 3 päivänä huhtikuuta 1970 annetun lain 7 §:n nojalla, sellaisena kuin se on muutettuna 20 päivänä huhtikuuta 1990 annetussa laissa (353/90), päättänyt, että pysä-

köintivirhemaksu on 1 päivästä heinäkuuta 1997 lukien Forssan kaupungissa 80 markkaa, Kemin kaupungissa 100 markkaa, Riihimäen kaupungissa 120 markkaa sekä Jyväskylän kaupungissa 180 markkaa.

Helsingissä 18 päivänä kesäkuuta 1997

Sisäasiainministeri *Jan-Erik Enestam*

Poliisiylitarkastaja Esko Ruokonen

N:o 602—610, 2 arkkia

PÄÄTOIMITTAJA TIMO LEPISTÖ
OY EDITA AB, HELSINKI 1997